

Forfatter: Arrebo, Anders

Titel: Udrag fra Hexaëmeron

Citation: Arrebo, Anders: "Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965", i Arrebo, Anders: *Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965*, udg. af VAGN LUNDGAARD SIMONSEN ; Jørgen Glaahder , Munksgaard, 1965-83., s. 5. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-arrebo01val-shoot-idm140030268975760/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965

[a 3']

DEDICATIO.

Den Stormæctigste Høyborne Første

Konning

Friderich den Tredie

Danmarkes, Norges, Venders oc Gothers Konning,
Hertug i Slesvig, Holsten, Stormarn oc Ditmarsken,
Grefve i Oldenburg.

Min allernaadigste Konning oc Herre, Naade oc Fred
af Gud vor Fader oc den HERRE JEsu Christo.

Stormæctigste Konning, allernaadigste Herre, den hellige Prophete oc Gudfryctige Konning David, en Mand efter Guds Hierte, maa billigen stunge oc sige i sin *LXV. Psalme* saaledis: HEerre du besøgte Jordem og gjorde den ynskelig, du gjorde den megit riig. Thi sandelige det er icke uden stor Forundring at betænke, med hvad rig Forraad den almæctige Skabere Jordem velsignet oc [a 3'] forsiunet hafver, i det hand hafven saasom besaad oc bestrod den med utallige oc uskatterlige Liggendeſt af allehaande Diur, Fugle, Fiske, Træer, Urter, Korn, Vin, Most, Olie oc andre mangfoldige slags Fructer oc Grøde, som Menniskens baade til Nædtørft oc Ofverfledighed, ja saa vel til Lyst som til Fornødenhed dagligent nyder. Men det end besynderlig al Forundring ofvergaer, at fruden den store Guds Rigdoms mengde, som os daglig for Øyen svæber, der endda i Jordens Gruber, Klyfter og Afgrunder ligger forborgen de dyrebare Metaller, som i Jordens Aarer saaledis virckis og forarbedis, at de bære vidue om Guds u-endelig Almæctighed, samt stoppe og undsette dette Lifvis mangfoldige Trang og Mangel.

Det Gud os saaledis daglig i *Macrocosmo* (som vi kalde Verden) for øjen stiller, det befinner vi og i *Microcosmo* som er

Mennisket. Thi Gud oc Naturen hafver icke alieniste op-hajet Mennisket ved adskillige [a 4^r] udvortis *ornamenter* oc Skickeligheder, saa at Sauls Anseelse er yndelig, *Absolons* Deylighed forunderlig, *Samsoms* Styrcke ubegribelig, men der findis derforuden hos et hvert Menniske en synderlig *inclination*, til-bejelighed oc ferdighed, den ingen ved Konst eller Studering kand sig til forhandle, med mindre Naturen oc hans *Genius* hannem der udi *secundærer*, hielper oc undsetter, saa at et hvert Menniske er it serdelis Vidnesbyrd om Skaberens grund-løse Rigdom oc ubegribelig Almægtighed. Det vi med Under maa fornemme saa vel i Naadsens aandelige som i Sind-sens naturlige Gafver.

Maa icke alle andre med Ydmyghed bekicude at Abraham allene, (som var ickun it Menniske) med rette kand kaldis alle troendis Fader. Hvo kand begrunde *Patriarchens Jacobs* Standsaftighed, som heller ville være en halt Mand, end en olvervunden Mand, endog Gud self vaar hans Modstandere? Stephanus i allerhøjeste doeds nød [a 4^r] blifven saa uforandred som hand hverken hafde vretet af Kiod eller Blod. Anscc vi de andre Gafver som vantrø oc troende Christne med Hednin-gerne tilfells hafve, da er hos et hvert Menniske indlagt en serdelis Benaaeting; thi hvo kand noksom berømme *Pericles* liunende Veltalenhed, *Demosthenes* store Ferdighed, *Ciceronis* hyrtige Pen oc Mund, *Homeri* Honningsode Tale, *Livii* melk-flydende Tunge, *Horatii* velklingende Lyre, *Virgilii Heroiske* Beskedenhed? *In summa* det siunis at Naturen paa et hvert Menniske hafver giort et nyt Mesterstycke. Men at jeg skal gjøre mig den første Lignelse endnu videre nyttig, da ligesom Bergeverk af en haande Ertz kand paa et sted værc rigere end paa et andet, saa kand oc mange Mcunisker hafve til-bojelighed til et oc andet, der udi den ene dog ofvergaar den anden.

Den gode Mening hafve mange saa vel af høje som af ringe Strand fattet om min i HÆrren for 24. Aar siden hensofvede S. [b 1^r] Fader M. Anders Christensen Arrebo, at hand til den